

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про державну соціальну допомогу
малозабезпеченим сім'ям**

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 35, ст.290)

{ *Із змінами, внесеними згідно із Законами*
N 208-IV (208-15) від 24.10.2002, ВВР, 2002, N 50, ст.367
N 1045-IV (1045-15) від 09.07.2003, ВВР, 2004, N 5, ст. 25
- набирає чинності з 01.01.2004
N 1410-IV (1410-15) від 03.02.2004, ВВР, 2004, N 19, ст.251
N 1743-IV (1743-15) від 03.06.2004, ВВР, 2004, N 33-34, ст. 407
N 3365-IV (3365-15) від 18.01.2006, ВВР, 2006, N 19-20, ст.165
N 489-V (489-16) від 19.12.2006, ВВР, 2007, N 7-8, ст.66
N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.441
N 107-VI (107-17) від 28.12.2007, ВВР, 2008, N 5-6, N 7-8, ст.78
- зміни діють по 31 грудня 2008 року }

{ *Додатково див. Рішення Конституційного Суду*
N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

{ *Із змінами, внесеними згідно із Законами*
N 796-VI (796-17) від 24.12.2008, ВВР, 2009, N 16, ст.222
N 2809-VI (2809-17) від 21.12.2010, ВВР, 2011, N 25, ст.189
N 3133-VI (3133-17) від 15.03.2011, ВВР, 2011, N 39, ст.389
N 3526-VI (3526-17) від 16.06.2011, ВВР, 2012, N 4, ст.21
N 3597-VI (3597-17) від 06.07.2011, ВВР, 2012, N 5, ст.44
N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012
N 244-VII (244-18) від 16.05.2013
N 406-VII (406-18) від 04.07.2013
N 618-VII (618-18) від 08.10.2013 }

{ *Встановити на 2002 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 80 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 2905-III (2905-14) від 20.12.2001, ВВР, 2002, N 12-13, ст.92 }*

{ *Установити на 2003 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону у сумі 80 гривень у розрахунку на одну особу згідно із Законом N 380-IV (380-15) від 26.12.2002, ВВР, 2003, N 10-11, ст.86 }*

{ *Установити на 2004 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону для працездатних осіб у сумі 80 гривень, непрацездатних осіб - 110 гривень, інвалідів - 115 гривень Законом N 1344-IV (1344-15) від 27.11.2003,*

ВВР, 2004, N 17-18, ст.250 }

{ Установити на 2005 рік рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону для працевдатних осіб у сумі 80 гривень, непрацевдатних осіб - 120 гривень, інвалідів - 130 гривень. Для матері (батька, усиновителя), яка утримує дитину та не перебуває у шлюбі, при визначенні державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям рівень забезпечення прожиткового мінімуму підвищується на 25 відсотків згідно із Законом N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, ВВР, 2005, N 7-8, ст.162 }

{ Установити рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону з 1 січня 2005 року для працевдатних осіб у сумі 80 гривень, непрацевдатних осіб - 120 гривень, інвалідів - 130 гривень; з 1 квітня 2005 року для працевдатних осіб у сумі 100 гривень, непрацевдатних осіб - 140 гривень, інвалідів - 150 гривень згідно із Законами N 2285-IV (2285-15) від 23.12.2004, N 2505-IV (2505-15) від 25.03.2005, ВВР, 2005, N 17, N 18-19, ст.267 }

{ Установити у 2006 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону встановлюється для працевдатних осіб у сумі 110 гривень, непрацевдатних осіб - 155 гривень, інвалідів - 165 гривень згідно із Законом N 3235-IV (3235-15) від 20.12.2005, ВВР, 2006, N 9, N 10-11, ст.96 }

{ Установити, що у 2007 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону встановлюється для працевдатних осіб у сумі 121 гривня, непрацевдатних осіб - 170,5 гривні, інвалідів - 181,5 гривні; розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям не може бути більшим ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї згідно із Законом N 489-V (489-16) від 19.12.2006 }

{ Установити, що у 2008 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону встановлюється для працевдатних осіб у сумі 133 гривні, непрацевдатних осіб - 187,5 гривень, інвалідів - 200 гривень. Для кожної дитини в малозабезпеченій багатодітній сім'ї, в якій виховується трое або більше дітей віком до 16 років (до 18 років, якщо дитина навчається), рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) становить 50 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для дитини відповідного віку; розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям не може бути більш ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї згідно із Законом N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 }

{ Установити, що у 2009 році рівень забезпечення прожиткового

мінімуму (гарантований мінімум) для призначення допомоги відповідно до цього Закону встановлюється для працездатних осіб у сумі 133 гривні, непрацездатних осіб - 187,5 гривні, інвалідів - 200 гривень. Для кожної дитини в малозабезпеченій багатодітній сім'ї, в якій виховується трое або більше дітей віком до 16 років (до 18 років, якщо дитина навчається), рівень забезпечення прожиткового мінімуму (гарантований мінімум) становить для дитини віком до 6 років - 278,5 гривні, для дитини віком від 6 до 18 років - 350,5 гривні; розмір державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям не може бути більше ніж 75 відсотків від рівня забезпечення прожиткового мінімуму для сім'ї згідно із Законом N 835-VI (835-17) від 26.12.2008, ВВР, 2009, N 20, N 21-22, ст.269)

{ У тексті Закону слова "орган соціального захисту населення" у всіх відмінках замінено словами "орган праці та соціального захисту населення" у відповідних відмінках згідно із Законом N 208-IV (208-15) від 24.10.2002 }

{ У тексті Закону:

слова "спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері праці та соціальної політики" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення" у відповідному відмінку;

слова "орган праці та соціального захисту населення" в усіх відмінках та числах замінено словами "місцева державна адміністрація" у відповідному відмінку та числі

згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Цей Закон спрямований на реалізацію конституційних гарантій права громадян на соціальний захист - забезпечення рівня життя не нижчого від прожиткового мінімуму шляхом надання грошової допомоги найменш соціально захищеним сім'ям.

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни використовуються в такому значенні:

державна соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям (далі - державна соціальна допомога) - щомісячна допомога, яка надається малозабезпеченим сім'ям у грошовій формі в розмірі, що залежить від величини середньомісячного сукупного доходу сім'ї;

сім'я - це особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки. Права члена сім'ї має одинока особа; (Абзац третій статті 1 в редакції Закону N 1410-IV (1410-15) від 03.02.2004)

малозабезпечена сім'я - сім'я, яка з поважних або незалежних від неї причин має середньомісячний сукупний дохід нижчий від прожиткового мінімуму для сім'ї;

прожитковий мінімум для сім'ї - визначена для кожної сім'ї

залежно від її складу сума прожиткових мінімумів, розрахованих та затверджених відповідно до Закону України "Про прожитковий мінімум" (966-14) для осіб, які відносяться до основних соціальних і демографічних груп населення;

середньомісячний сукупний дохід сім'ї - обчислений у середньому за місяць дохід усіх членів сім'ї з усіх джерел надходжень протягом шести місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги, крім допомоги на дітей, над якими встановлено опіку чи піклування. { Абзац шостий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 244-VII (244-18) від 16.05.2013 }

Стаття 2. Законодавство про державну соціальну допомогу

Законодавство про державну соціальну допомогу складається з Закону України "Про прожитковий мінімум", цього Закону, інших нормативно-правових актів, що регулюють правовідносини з надання державної соціальної допомоги.

Стаття 3. Право на державну соціальну допомогу

Право на державну соціальну допомогу мають малозабезпечені сім'ї, які постійно проживають на території України.

Стаття 4. Порядок надання державної соціальної допомоги

Заява про надання державної соціальної допомоги подається уповноваженим представником сім'ї до місцевої державної адміністрації або до виконавчого комітету сільської, селищної ради. Виконавчий комітет сільської, селищної ради передає заяву про надання державної соціальної допомоги до місцевої державної адміністрації.

{ Частина перша статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

У заяві дається згода сім'ї на збір інформації про неї, про її власність, доходи та майно, що необхідна для мети цього Закону.

До заяви про надання державної соціальної допомоги додаються:

документ, що посвідчує особу;

довідка про склад сім'ї. До складу сім'ї включаються чоловік, дружина; рідні, усиновлені та підопічні діти цих осіб віком до вісімнадцяти років, а також діти, які навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації до досягнення двадцяти трьох років і які не мають власних сімей; неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства I та II груп або інвалідами I групи і проживають разом з батьками; непрацевдатні батьки чоловіка та дружини, які проживають разом з ними і перебувають на їх утриманні у зв'язку з відсутністю власних доходів; особа, яка проживає разом з самотнім інвалідом I групи і здійснює догляд за ним; жінка та чоловік, які проживають однією сім'єю, не перебувають у шлюбі, але мають спільних дітей. При цьому до складу сім'ї включаються незалежно від місця проживання

(перебування) або реєстрації діти, які навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації до досягнення двадцяти трьох років і не мають власних сімей. До складу сім'ї не включаються особи, які перебувають на повному державному утриманні; { Абзац третій частини третьої статті 4 в редакції Закону N 208-IV (208-15) від 24.10.2002; із змінами, внесеними згідно із Законом N 796-VI (796-17) від 24.12.2008; в редакції Закону N 3133-VI (3133-17) від 15.03.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом N 3597-VI (3597-17) від 06.07.2011 }

декларація про доходи та майно осіб, які входять до складу сім'ї (в декларацію не включаються державна соціальна допомога, призначена відповідно до цього Закону; нарахована субсидія за спожиті житлово-комунальні послуги; сплачені членами сім'ї аліменти);

довідка про наявність та розмір земельної частки (паю).

Форми заяви, довідки про склад сім'ї, декларації про доходи та майно встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

Місцеві державні адміністрації для мети цього Закону мають право користуватися всіма офіційними джерелами інформації, в тому числі й інформацією органів доходів і зборів.

{ Частина п'ята статті 4 в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012, із змінами, внесеними згідно із Законом N 406-VII (406-18) від 04.07.2013 }

Державна соціальна допомога призначається з місяця звернення, якщо протягом місяця подано всі необхідні документи.

Рішення про призначення державної соціальної допомоги чи про відмову в її наданні приймається місцевою державною адміністрацією протягом десяти календарних днів і наступного після його прийняття дня надсилається уповноваженому представнику малозабезпеченої сім'ї.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, організовує роботу щодо призначення та виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям.

{ Статтю 4 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Рішення про відмову в наданні державної соціальної допомоги має бути вмотивованим і містити роз'яснення порядку його оскарження.

Порядок призначення та виплати державної соціальної допомоги (250-2003-п) встановлюється Кабінетом Міністрів України. (Статтю 4 доповнено частиною згідно із Законом N 208-IV (208-15) від 24.10.2002)

Стаття 5. Розмір державної соціальної допомоги

Розмір державної соціальної допомоги визначається як різниця між прожитковим мінімумом для сім'ї та її середньомісячним сукупним доходом, який обчислюється за методикою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, але цей розмір не може бути більшим ніж 75 відсотків прожиткового мінімуму для сім'ї.

(Частина перша статті 5 в редакції Закону N 208-IV (208-15) від 24.10.2002)

До стабілізації економічного становища в Україні розмір державної соціальної допомоги визначається з урахуванням рівня забезпечення прожиткового мінімуму.

Рівень забезпечення прожиткового мінімуму встановлюється виходячи з реальних можливостей видаткової частини Державного бюджету України і затверджується одночасно з прийняттям закону про Державний бюджет України на відповідний рік.

Для кожної дитини (крім дитини-інваліда), яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 10 відсотків, а для кожної дитини-інваліда, яка входить до складу малозабезпеченої сім'ї, для кожної дитини, яка утримується матір'ю (батьком, усиновителем), що не перебуває у шлюбі, і запис про батька (матір) цієї дитини у Книзі реєстрації народжень провадиться в установленому порядку за вказівкою матері (батька), для кожної дитини, в якій один або обое батьків є інвалідами I або II групи, - на 20 відсотків.

{ Статтю 5 доповнено частиною згідно із Законом N 208-IV (208-15) від 24.10.2002 - набуває чинності з 01.01.2003 року; в редакції Законів N 1045-IV (1045-15) від 09.07.2003, N 3133-VI (3133-17) від 15.03.2011 }

Для громадян, які одержали статус особи, що проживає і працює (навчається) на території населеного пункту, якому надано статус гірського, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 20 відсотків.

{ Статтю 5 доповнено частиною згідно із Законом N 208-IV (208-15) від 24.10.2002 - набуває чинності з 01.01.2003 року }

{ Частина шосту статті 5 виключено на підставі Закону N 107-VI (107-17) від 28.12.2007 - зміну визнано неконституційною згідно з Рішенням Конституційного Суду N 10-рп/2008 (v010p710-08) від 22.05.2008 }

Стаття 6. Строки призначення державної соціальної допомоги

Державна соціальна допомога призначається на шість місяців.

Одиноким особам, визнаним за результатами медико-соціальної експертизи непрацездатними, які не мають інших джерел до існування, державна соціальна допомога може бути призначена на строк визнання особи непрацездатною.

Одиноким особам, які досягли 65-річного віку і не мають інших джерел до існування, державна соціальна допомога може бути призначена довічно.

Зазначені у частинах другій та третій цієї статті умови застосовуються також при призначенні державної соціальної допомоги непрацездатному подружжю при відсутності осіб, зобов'язаних їх утримувати відповідно до закону.

Стаття 7. Умови, за яких державна соціальна допомога не призначається, зменшується її розмір або припиняється виплата

Державна соціальна допомога не призначається у випадках, коли:

працездатні члени малозабезпеченої сім'ї не працюють, не служать, не вчаться за денною формою навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації протягом трьох місяців, що передують місяцю звернення за призначенням державної соціальної допомоги (крім осіб, які в установленому порядку визнані безробітними та за інформацією центрів зайнятості не порушують законодавство про зайнятість щодо сприяння своєму працевлаштуванню; осіб, які доглядають за дітьми до досягнення ними трирічного віку або за дітьми, які потребують догляду протягом часу, визначеного у медичному висновку лікарсько-консультативної комісії, але не більше ніж до досягнення ними шестирічного віку; осіб, які доглядають за інвалідами I групи або дітьми-інвалідами віком до 18 років, за інвалідами II групи внаслідок психічного розладу, а також за особами, які досягли 80-річного віку; фізичних осіб, які надають соціальні послуги); { Абзац другий частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законами N 3526-VI (3526-17) від 16.06.2011, N 618-VII (618-18) від 08.10.2013 }

з'ясовано, що малозабезпечена сім'я має додаткові джерела для існування, а також хто-небудь із її складу протягом 12 місяців перед зверненням за наданням державної соціальної допомоги здійснив покупку або оплатив послуги на суму, яка на час звернення перевищує 10-кратну величину прожиткового мінімуму для сім'ї;

у власності чи володінні малозабезпеченої сім'ї є друга квартира (будинок) за умови, що загальна площа житла перевищує 21 квадратний метр на одного члена сім'ї та додатково 10,5 квадратного метра на сім'ю, чи більше одного автомобіля, транспортного засобу (механізму);

у власності чи володінні малозабезпеченої сім'ї (крім сімей, що складаються лише з дітей та осіб, які досягли 65-річного віку або є інвалідами I та II групи, та сімей, в яких є діти-інваліди) є земельна ділянка площею понад 0,6 га, крім випадків, коли така земельна ділянка з незалежних від сім'ї причин не приносить дохід.

За наявності обставин, передбачених у частині першій цієї статті, державна соціальна допомога може бути призначена місцевою державною адміністрацією на підставі рішень районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій та виконавчих

комітетів міських і районних у містах (у разі їх створення) рад у разі, якщо: { Абзац перший частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

у складі сім'ї є інвалід;

у малозабезпеченій багатодітній сім'ї виховуються троє або більше дітей віком до 18 років (якщо діти навчаються за денною формою навчання у загальноосвітніх, а також професійно-технічних, вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації, але не довше ніж до досягнення ними 23 років);

неможливість отримання будь-яких джерел для існування пов'язана з тривалою хворобою одного та/або кількох членів сім'ї. Рішення про призначення державної соціальної допомоги у таких випадках приймається на підставі обстеження матеріально-побутових умов сім'ї, яка звернулася за призначенням такої допомоги.

Призначена державна соціальна допомога може бути зменшена до 50 відсотків її розміру у разі невикористання сім'єю можливостей знаходження додаткових джерел для існування.

Якщо сім'єю навмисно подано недостовірні відомості чи приховано відомості, що вплинули або могли вплинути на встановлення права на державну соціальну допомогу та на визначення її розміру, виплата призначеної державної соціальної допомоги припиняється з місяця, в якому виявлено порушення. На наступний строк державна соціальна допомога може бути призначена не раніше ніж через шість місяців починаючи з першого числа місяця виявлення порушення.

{ Стаття 7 в редакції Закону N 208-IV (208-15) від 24.10.2002; із змінами, внесеними згідно із Законами N 3365-IV (3365-15) від 18.01.2006, N 1000-V (1000-16) від 03.05.2007; в редакції Закону N 796-VI (796-17) від 24.12.2008 }

Стаття 8. Перерахунок розміру державної соціальної допомоги

Розмір призначеної державної соціальної допомоги перераховується за заявою уповноваженого представника сім'ї.

У разі затвердження нового рівня забезпечення прожиткового мінімуму розмір призначеної допомоги перераховується без звернення уповноваженого представника сім'ї.

(Стаття 8 в редакції Закону N 208-IV (208-15) від 24.10.2002)

Стаття 9. Виплата державної соціальної допомоги

Державна соціальна допомога виплачується раз на місяць за місцем проживання уповноваженого представника сім'ї державними підприємствами зв'язку чи перераховується на особовий рахунок уповноваженого представника сім'ї в банківській установі.

Не отримана своєчасно з вини сім'ї державна соціальна допомога може бути отримана в наступному місяці, але не пізніше місяця після закінчення строку, на який вона призначена.

Затримка виплати державної соціальної допомоги з вини органу,

що їй призначає чи виплачує, не допускається.

При переїзді сім'ї в іншу місцевість виплата призначеної державної соціальної допомоги за попереднім місцем проживання припиняється.

Стаття 10. Порядок оскарження рішення про надання державної соціальної допомоги

Скарга на рішення місцевої державної адміністрації про призначення державної соціальної допомоги чи про відмову в її наданні може бути подана до вищестоящего органу виконавчої влади або до суду.

Стаття 11. Фінансування державної соціальної допомоги

Покриття витрат на виплату державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям здійснюється за рахунок субвенцій з державного бюджету до місцевих бюджетів. (Частина перша статті 11 в редакції Закону N 208-IV (208-15) від 24.10.2002 - набуває чинності з 01.01.2003 року)

За рахунок місцевих бюджетів та спеціально створених регіональних фондів соціальної допомоги органи місцевого самоврядування можуть проводити доплати до встановлених відповідно до цього Закону розмірів державної соціальної допомоги виходячи із затвердженого регіонального прожиткового мінімуму.

Стаття 12. Облік одержувачів державної соціальної допомоги

З метою ведення обліку сімей - одержувачів державної соціальної допомоги, забезпечення контролю за правильністю і своєчасністю її надання, а також для організації нормативно-довідкової інформації для місцевих державних адміністрацій, що призначають і здійснюють контроль за правильністю надання державної соціальної допомоги, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, створюється єдина обліково-інформаційна система.

Єдина обліково-інформаційна система одержувачів державної соціальної допомоги формується та використовується з додержанням вимог Закону України "Про інформацію" (2657-12), інших законів України.

Стаття 13. Контроль за правильністю надання державної соціальної допомоги

Контроль за правильністю надання державної соціальної допомоги та використання коштів Державного бюджету України, спрямованих на надання державної соціальної допомоги, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, безпосередньо та через керівника та уповноважених ним осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю.

{ Частина перша статті 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

{ Частину другу статті 13 виключено на підставі Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Стаття 14. Відповідальність за порушення законодавства про державну соціальну допомогу

Посадові особи, винні у порушенні законодавства про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям, несуть відповідальність згідно з законом.

Стаття 15. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

1-1. Розмір державної соціальної допомоги (в тому числі й максимальний), визначений відповідно до статті 5 цього Закону, збільшується на кожну дитину віком від 3 до 13 років у 2011 році на 60 гривень, у 2012 році - на 120 гривень, у 2013 році - на 180 гривень, у 2014 році - на 250 гривень, а на кожну дитину віком від 13 до 18 років збільшується у 2011 році на 100 гривень, у 2012 році - на 230 гривень, у 2013 році - на 360 гривень, у 2014 році - на 500 гривень.

{ Статтю 15 доповнено пунктом 1-1 згідно із Законом N 2809-VI (2809-17) від 21.12.2010 }

2. Кабінету Міністрів України в двомісячний строк з дня опублікування цього Закону:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що не відповідають цьому Закону.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 1 червня 2000 року
N 1768-III

Публікації документа

- **Урядовий кур'єр** від 06.07.2000
- **Офіційний вісник України** від 14.07.2000 — 2000 р., № 26, стор. 1, стаття 1078, код акту 16163/2000
- **Голос України** від 21.07.2000
- **Відомості Верховної Ради України** від 01.09.2000 — 2000 р., № 35, стаття 290